

Routes Sevilla

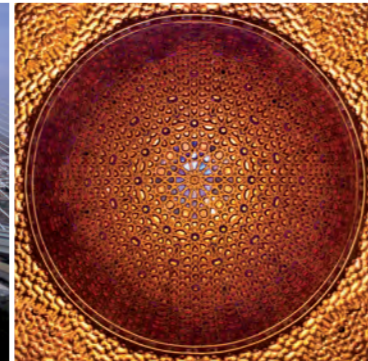

Sevilla

Sevilla

Praktische stadsgids / Kaart

Andalucía

Geografie en geschiedenis

Monumenten en musea

Feesten en tradities

Gastronomie en ambachtswerk

Volgens de mythologie werd Sevilla opgericht door Hercules, maar de waarheid is eigenlijk heel anders. De eerste nederzetting werd gesticht door Tartessianen in de achtste eeuw v.Chr. en werd later bezet door Feniciërs en Carthagers. De rivier de Guadalquivir is tot aan de stad bevaarbaar, waardoor het een

strategische lokatie voor de handel van het achterland van Andalusië is. De Romeinen noemden de stad Hispalis en stichtten de kolonie Italica in de omgeving (u kunt een bezoek brengen aan de ruïnes van Italica, een van de grootste en best bewaard gebleven ruïnes van Spanje) Twee Romeinse keizers werden hier geboren: Hadrianus en Trajanus.

De Moren noemden het Ibbila en de naam Sevilla is daarvan afgeleid. De Moorse heerschappij was een glorieus periode, niet alleen vanwege de gebouwen uit die tijd, maar ook op cultureel, politiek, maatschappelijk en economisch gebied. In 1248 werd de stad veroverd door de christelijke koning van Castilië en Leon, Ferdinand III de Heilige. Na de ontdekking van Amerika in 1492 werd Sevilla de voornaamste haven voor de handel met de Nieuwe Wereld. Eeuwenlang maakte de stad daardoor een bloeiperiode door en was destijds één van de belangrijkste steden ter wereld. In de zeventiende eeuw bracht Sevilla grote universele figuren in de kunsten voort. Op het gebied van de economie verhuisde de handel met Amerika echter langzaam naar de haven van Cádiz. De twintigste eeuw begon met de opwinding rond de voorbereidingen van een grote Ibero-Amerikaanse Tentoonstelling die meerdere keren om verschillende redenen werd uitgesteld totdat hij uiteindelijk in 1929 werd gehouden. De eeuw eindigde met een andere wereldtentoonstelling, de Expo 92, ter herdenking van de Ontdekking van Amerika, vijf eeuwen geleden. Vanuit planologisch opzicht tijdfe de Expo niet alleen het eiland la Cartuja in binnen de stad, maar omvatte zij tevens de afronding van het Santa Justa-treinstation voor de Spaanse hogesnelheidstrein (AVE) en de ringwegen. Sevilla, hoofdstad van Andalusië, is de vierde stad van Spanje naar zijn inwoneraantal. Sevilla heeft 704.114 inwoners en wordt zonder twijfel beschouwd als het artistieke, culturele, financiële, economische en sociale centrum van Zuid-Spanje.

Sevilla ligt binnen de mediterrane klimaatzone en heeft een warm klimaat. De gemiddelde temperatuur is 26 °C, hoewel de zomers erg warm zijn met temperaturen van meer dan 35 °C.

Één van de belangrijkste aspecten van de stad Sevilla is haar indrukwekkende erfgoed. Er zijn maar weinig plaatsen in de wereld waar de mensen kunnen pronken zoals de inwoners van Sevilla dat doen met deze onvergelijkbare smeltkroes van culturen die de stad is: de kerken, paleizen, torens, musea, stadsmuren, pleinen en straten slagen er altijd in om de bezoekers te verwonderen. Laten we beginnen met de Kathedraal en haar Giralda-toren (1), de voormalige minaret van de Almohadenmoskee. De bouw ervan werd in 1184 door Ahmed Ibn Baso aangevangen en in 1198 afgerond door Ali de Gomara (al-Gumari). In 1365 vernielde een aardbeving de oorspronkelijke koperen kap op de toren. Om de nieuwe klokkentoren te bekronen werd een

bronzen beeld, het werk van Bartolomé Morel, die de deugd van het "Geloof" symboliseert, aangebracht. Deze figuur, algemeen bekend als de Giralillo, is een windwijzer waaraan de toren zijn naam te danken heeft: de Giralda. Het monumentale paleizencomplex Reales Alcázares (2), op een steenworp afstand van de kathedraal, dateert uit circa 700 n.Chr. en uitverkozen als residentie van de Moorse leiders werden er diverse met muren omheinde perken gebouwd. Een daarvan is de Casa de los Príncipes. Na de christelijke Reconquista werd dit huis de residentie van Spaanse monarchen. Vanaf de Puerta del León, een poort in de met kantelen afgewerkte muren van de Plaza del Triunfo, loopt u het prachtige interieur van de Reales Alcázares (Koninklijk Alcázar) naar binnen: de Patio de las Muñecas (Poppenhof) met zijn overdadig versierde tegels en gepleisterde arabesken; de Patio de las Doncellas (Meisjeshof), een schitterend voorbeeld van de Andalusische mudéjararchitectuur; de Salón de Embajadores (Salon van de Ambassadeurs), de hoofdzal van het paleis; de Salón de Carlos V (Salon van Karel V), schitterend versierd met tegels en Vlaamse tapijten; en de Koninklijke Appartementen, met in de achttiende eeuw opnieuw versierde zalen. Daarnaast heeft Sevilla musea van kwaliteit, niet alleen wegens de collecties die er worden tentoongesteld, maar ook vanwege de mooie gebouwen waarin ze gevestigd zijn en hun historische belang. Andere noemenswaardige monumenten zijn: de Torre del Oro (15); de Real Maestranza de Caballería (arena) (17); de Hospital het la Caridad (16); het paleis van San Telmo (42); het Aartsbisschoppelijke paleis (5); het Archivo General de Indias (3); het Huis van Pilatus (56); het Hospital de los Venerables (4); het Hospital de las Cinco Llagas (waarin het Parlement van Andalusië is gevestigd) (69); de Basilieken van Gran Poder (64) en Macarena (70), paleis van Las Dueñas (80); en een groot aantal kloosters.

Aan het begin van de lente ondergaat Sevilla een metamorfose; de stad kleurt en ruikt anders en de show die het feest wordt georganiseerd door de verschillende religieuze gilden en boetelingen in hun processies door de straten van de stad. De pasos (praalwagens die in processie worden gedragen met beelden van Christus of de Maagd Maria op tableaus die een deel van het paasverhaal uitbeelden) worden gevolgd door lange rijen nazarenes (verklede boetelingen), met de werkklank van de saetas (heilige liederen in flamencostijl gezongen tijdens de paasprocessies), de pasos van Christus, de mysterie-pasos en de harmonieuze wagens met de Maagd Maria (de pasos van de Maagd Maria worden over het algemeen palliumprocessies genoemd). Dit alles met indrukwekkende oude religieuze beelden van hoge artistieke waarde waarop de plaatselijke bevolking zeer gesteld is. Sevilla is een centrum van religieuze kunst, niet alleen in Spanje maar ook op internationaal niveau. Dit vak wordt vertegenwoordigd door beeldhouwers van religieuze beelden, goud- en zilversmeden, timmerlieden, borduurwerkers, kaarsmakers, enz. die vandaag de dag nog steeds met dezelfde technieken werken als in de vijftiende en zestiende eeuw. Het geluid van de voetstappen van de dragers van de religieuze praalwagens is nog steeds te horen en wierookwolven en de geur van oranjebloesem zweven nog in de lucht als de puntmutsen en kandelaars van de boetelingen worden ingeruild voor het stof, de flamencojurken, de optochten van paard en wagens, gezang, tapas en wijn in de straten van het Real-terrein tijdens de Sevillaanse Feria de Abril. De eerste feria werd in 1847 gehouden op de Prado de San Sebastián en was uitsluitend een veemarkt. Het feest is vandaag de dag echter geheel anders. Tijdens de feria is Sevilla mooier dan ooit en stralen de Sevillanen vreugde en een goed humeur uit. Andere noemenswaardige feesten zijn Corpus Christi, het openluchtbal ter ere van Santiago en Santa Ana (in de Triana-wijk), de processie van het beeld van de Virgen de los Reyes (beschermheilige van Sevilla) en de Intocht van de Drie Koningen (de oudste van dit soort in Spanje).

De keuken van Sevilla weerspiegelt haar verleden. Zij is nauw verbonden met de Andalusische gastronomie en bevat ingrediënten uit de omgeving die als eigen worden beschouwd. Dit is het geval met serranoham, schelpdieren uit Cádiz en Hueva en manchegokaas. Olijfolie is een essentieel ingrediënt van de keukens van Sevilla, als gevolg van de band die Sevilla met het Middellandse-Zeegebied heeft. De belangrijkste gerechten van de Sevillaanse keukens zijn gazpacho, Sevilla-salade bereid met witlof in plaats van sla, menudo (een soort pens bereid in een traditionele Andalusische stijl), ossenstaart, varkenslende in vet, pringá (een mengsel van rundvlees, varkensvet, chorizo, bloedworst en ham), viscasseroles en stoofgerechten zoals de stoofschotel van kikkererwten en spinazie, afkomstig van recepten die zijn overgeleverd door de Moren. Het beste banket van Sevilla wordt in de kloosters gemaakt, zoals taarten als de yemas van San Leandro en eigengemaakte jams van Santa Paula. Sevilla heeft een nijverheid waarin keramiek en aardewerk de toon aangeven. Keramiek wordt in de wijk Triana gemaakt en de oorsprong van de productie gaat terug tot de tijd van de Moren. Een andere belangrijke nijverheid in Sevilla is het porselein gemaakt door het bedrijf La Cartuja, dat in 1839 werd opgericht door Charles Pickman. Vandaag de dag heeft de stad Sevilla vele winkels waar u allerlei ambachtelijke producten zoals onslagdoeken, mantilla's, borduurwerk, kant, waaiers, muziekinstrumenten, zedels en paardentuigen, flamencojurken en accessoires kunt kopen.

in de Atlantische en de Stille Oceaan. Die jaren hebben een diepe indruk op de stad achtergelaten in de vorm van talrijke civiele, kerkelijke en overheidsgebouwen. Plaatsen gekoppeld aan Cristoffel Columbus, die in het Cartuja-klooster (15de tot 18de eeuw) verbleef toen hij in Sevilla was, gelegen in het midden van het terrein van de Expo 92, en andere plaatsen zoals de oude San Laureano-school (16de eeuw), waar zijn zoon Ferdinand een huis met een tuinderij bouwde, met een complex altaarstuk in diverse architectonische stijlen. Deze sporen van de Amerikaanse invloed kunnen in drie categorieën worden onderverdeeld: allereerst de havenbuurt die een vitaal deel van Sevilla's verleden in beslag neemt. Magallaan en Elcano vertrokken voor hun eerste reizen van de kade alhier. De zone die bekendstaat als El Arenal ligt aan de linkeroever van de rivier en omvat de oude Atarazanas of scheepswerven (13de tot 18de eeuw), die fungeerden als arsenaal en pakhuis; de twee symbolische torens Torre del Oro (Gouden Toren) (15) en Torre de la Plata (Zilveren Toren) en het stuk van de Moorse Almohadenmuren (12de en 13de eeuw) die het oude Tolhuis vormden waar goederen die de stad werden ingevoerd, werden opgeslagen. Dan zijn er de Arquillo de la Plata en de Casa de Contratación, gelegen in het Alcázar, waarvan het organisme het verkeer op de rivier controleerde en vloten organiseerde. De edele metalen werden naar de Casa de la Moneda of Koninklijke Munt (16de tot 18de eeuw) gebracht, waar volgens een ooggetuige "onvoorstelbaar veel bergen goud werden geslagen". De tweede categorie sporen van de Amerikaanse invloed zijn de religieuze gebouwen. Veel ervan behoorden toe aan religieuze ordes die belangen

in Amerika hadden. Dit is het geval bij de kerk van de Magdalena (60) (16de tot 18de eeuw), die bij het dominicaanenklooster van San Pablo hoorde, het studiecentrum van de verdediger van de inheemse indianen, Frater Bartolomé de las Casas, een tijdgenoot van Cristoffel Columbus. Dit geldt tevens voor het klooster van Los Remedios (16de en 17de eeuw) aan de andere kant van de rivier, gebouwd ter bescherming van de zeelieden, de parochiekerk van Santa Ana (29) (13de tot 16de eeuw), de kathedraal van de havenbuurt Triana en het Convent van Santa Paula (74), dat werd gesubsidieerd door de afstammelingen van Cristoffel Columbus, Hernán Cortés, onderkoningen en indianos (Spanjaarden die terugkwamen naar Spanje nadat zij fortuin hadden gemaakt in Latijns-Amerika). Tenslotte zijn er drie grote emblematische gebouwen: het Paleis van San Telmo (42) (17de tot 19de eeuw), waarin vroeger de Universiteit der Zeevaarders was gevestigd en dat nu het hoofdkwartier is van het Presidentschap van de Junta de Andalucía, het Archivo de Indias (16de tot 18de eeuw), dat een uitzonderlijk documentair belang heeft en de voormalige

Sevilla, een universele stad, gelegen in het lage dal van de Guadalquivir waar de rivier bevaarbaar is tot aan de zee. Romeins, Visigotisch, Moors en christelijk. De geboorteplaats of woonplaats van sommige van de beste schilders, beeldhouwers, musici en schrijvers uit het Westen. Een opgewekte stad met verwijzingen naar de zee en aardewerk, vol legende's en mythische opera's. Kortom, Sevilla vertegenwoordigt de puurste essentie van Andalusië. De cultuur en monumenten maken dat het één van de mooiste en leukste steden is die u kunt bezoeken en bovendien een stad met een ziel. "Niet genoeg ogen om te zien, geen hart om te bewonderen".

De poort tot Amerika

Door de ontdekking van Amerika en de gebeurtenissen die daarop volgden werd Sevilla een van de belangrijkste steden van die tijd. Meer dan tweehonderd jaar had de stad het handelsmonopolie met de Nieuwe Wereld en was zij eveneens de basis voor overzeese operaties

in de Atlantische en de Stille Oceaan. Die jaren hebben een diepe indruk op de stad achtergelaten in de vorm van talrijke civiele, kerkelijke en overheidsgebouwen. Plaatsen gekoppeld aan Cristoffel Columbus, die in het Cartuja-klooster (15de tot 18de eeuw) verbleef toen hij in Sevilla was, gelegen in het midden van het terrein van de Expo 92, en andere plaatsen zoals de oude San Laureano-school (16de eeuw), waar zijn zoon Ferdinand een huis met een tuinderij bouwde, met een complex altaarstuk in diverse architectonische stijlen. Deze sporen van de Amerikaanse invloed kunnen in drie categorieën worden onderverdeeld: allereerst de havenbuurt die een vitaal deel van Sevilla's verleden in beslag neemt. Magallaan en Elcano vertrokken voor hun eerste reizen van de kade alhier. De zone die bekendstaat als El Arenal ligt aan de linkeroever van de rivier en omvat de oude Atarazanas of scheepswerven (13de tot 18de eeuw), die fungeerden als arsenaal en pakhuis; de twee symbolische torens Torre del Oro (Gouden Toren) (15) en Torre de la Plata (Zilveren Toren) en het stuk van de Moorse Almohadenmuren (12de en 13de eeuw) die het oude Tolhuis vormden waar goederen die de stad werden ingevoerd, werden opgeslagen. Dan zijn er de Arquillo de la Plata en de Casa de Contratación, gelegen in het Alcázar, waarvan het organisme het verkeer op de rivier controleerde en vloten organiseerde. De edele metalen werden naar de Casa de la Moneda of Koninklijke Munt (16de tot 18de eeuw) gebracht, waar volgens een ooggetuige "onvoorstelbaar veel bergen goud werden geslagen". De tweede categorie sporen van de Amerikaanse invloed zijn de religieuze gebouwen. Veel ervan behoorden toe aan religieuze ordes die belangen

langs de voet van de Cartuja stroomt gebouwd en steunt op pilaren op de andere oever door middel van vloten. Als u verdergaat langs de Calle Torneo komt u bij de Cartuja-brug, een in 1991 gebouwde voetgangersbrug die deze straat met het Klooster van Santa María de las Cuevas (89) in verbinding brengt. Verderop komt u bij de brug van Cristo de la Expiración, die ook wel de Cachorro wordt genoemd.

Via deze brug bereikt het verkeer Triana en het is tevens de natuurlijke afslag naar Huelva. Deze brug heeft een ongebruikelijk aspect: de voetpaden zijn bedekt met canvas dekzelen die niet alleen bijdragen aan de esthetiek van de brug, maar ook in de zomermaanden voor schaduw zorgen. Hierna arriveert u bij een van de meest emblematische bruggen van de stad, de eerste metalen brug van de stad uit 1852, de brug van Isabella II (21), ook wel bekend als de Triana-brug. Deze brug werd op 13 april 1976 uitgeroepen tot Nationaal Historisch Monument. Hiernaast bevindt zich de brug van San Telmo, die werd gebouwd tussen 1925 en 1931 en de Puerta de Jerez met de Puerta de Cuba in verbinding brengt.

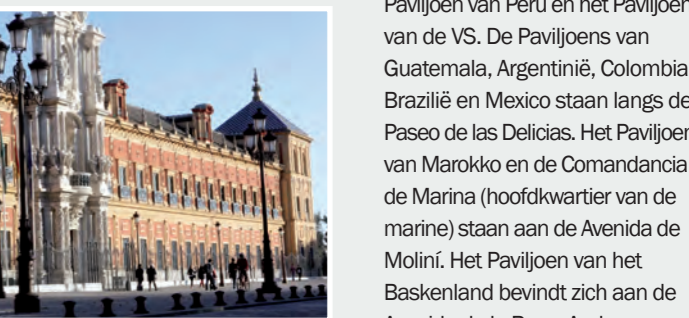
De bruggen van Sevilla

Verderop komt u bij de brug van de Remedios, die de oude ringweg van de stad sinds 1968 in verbinding brengt met de wijk Los Remedios. De laatste brug die over de rivier de Guadalquivir werd gebouwd, is de brug die in 1991 ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling die het jaar daarna zou plaatsvinden werd opgetrokken. Het gaat om de brug van het Vijfde Eeuwfeest die deel uitmaakt van de SE-30, de ringweg van de stad. Het is een enorm twee kilometer lang viaduct

waarvan het centrale deel zich 45 meter boven de rivier bevindt, zodat het rivierverkeer er niet door wordt gehinderd. Het is de hoogste weg van de stad en vanaf de brug heeft men een prachtig uitzicht.

De Ibero-Amerikaanse Tentoonstelling van 1929

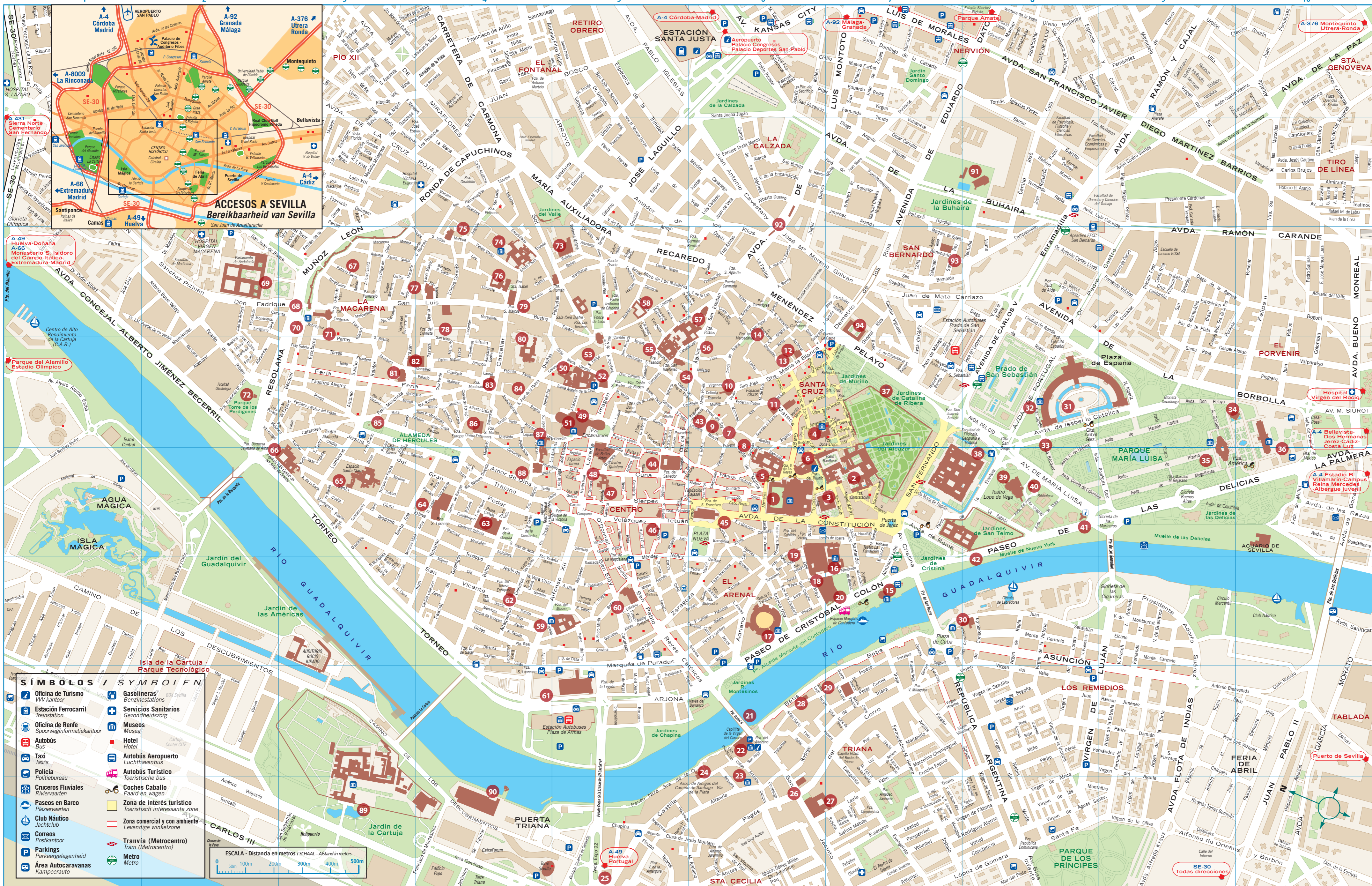
De Ibero-Amerikaanse Tentoonstelling van 1929 en de hierna in verband verrichte werken transformeerde de stad Sevilla grondig aan het begin van de twintigste eeuw. De wedstrijd voor projecten die in 1911 werd gehouden, werd gewonnen door de architect Anibal González uit Sevilla, die de Plaza de América en drie paviljoens ontwierp die tussen 1911 en 1919 werden gebouwd – het Mudéjar, Renaissance- en Koninklijke Paviljoen – waarin thans respectievelijk het Museum voor Kunsten en Volksgebruiken, het Archeologisch Museum en de gemeentekantoren zijn gevestigd. Zonder enige twijfel was de tussen 1914 en 1928 uitgevoerde Plaza de España het hoogtepunt van de carrière van deze architect. Het Telefónica Paviljoen (Juan Talavera) staat aan dit plein en het Paviljoen van Portugal is in de Prado de San Sebastián (Revollo de Andrade) gevestigd. Wat ooit het Paviljoen van Sevilla was, staat in de Tuinen van San Telmo en is nu een gebouwencomplex bestaande uit het Lope de Vega-theater, het Casino de la Exposición, het Paviljoen van Chili, het Paviljoen van Uruguay, het Paviljoen van Peru en het Paviljoen van de VS. De Paviljoens van Guatemala, Argentinië, Colombia, Brazilië en Mexico staan langs de Paseo de las Delicias. Het Paviljoen van Marokko en de Comandancia de Marina (hoofdkwartier van de marine) staan aan de Avenida de Molini. Het Paviljoen van het Baskenland bevindt zich aan de Avenida de la Raza. Andere werken die in de stad werden uitgevoerd ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling zijn de renovatie van het Maria Luisa-park door de Franse ingenieur Forester. Het Hotel Alfonso XII werd samen met de tuinen tegenover het Archivo de Indias gebouwd en diverse straten werden aangelegd om het verkeer tussen de verschillende stadsdelen te vergemakkelijken. Tevens werd begonnen met de bouw van twee nieuwe wijken: Porvenir en Heliópolis.

Verderop komt u bij de brug van de Remedios, die de oude ringweg van de stad sinds 1968 in verbinding brengt met de wijk Los Remedios. De laatste brug die over de rivier de Guadalquivir werd gebouwd, is de brug die in 1991 ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling die het jaar daarna zou plaatsvinden werd opgetrokken. Het gaat om de brug van het Vijfde Eeuwfeest die deel uitmaakt van de SE-30, de ringweg van de stad. Het is een enorm twee kilometer lang viaduct

Sevilla

- 1 Catedral y Giralda - Museo Catedralicio
- 2 Reales Alcázares
- 3 Archivo General de Indias
- 4 Hospital de los Venerables - Centro Velázquez
- 5 Palacio Arzobispal
- 6 Casa de la Provincia - Convento de la Encarnación
- 7 Monolitos romanos
- 8 Casa de los Pinelo
- 9 Museo del Baile Flamenco
- 10 Iglesia de San Nicolás
- 11 Iglesia de Santa Cruz - Casa de Salinas
- 12 Iglesia de Santa María La Blanca
- 13 Palacio de Altamira
- 14 Palacio de Miguel de Mañara
- 15 Torre del Oro - Museo Naval
- 16 Hospital de la Caridad
- 17 Plaza de Toros y Museo de la Real Maestranza de Caballería
- 18 Atarazanas Reales
- 19 Arco del Postigo
- 20 Teatro de la Maestranza
- 21 Puente de Isabel II - Puente de Triana
- 22 Castillo de San Jorge Museo de la Inquisición
- 23 Centro Cerámica Triana
- 24 Iglesia de la O
- 25 Capilla del Patrocinio (El Cachorro)
- 26 Capilla de la Estrella
- 27 Iglesia de San Jacinto
- 28 Capilla de los Marineros
- 29 Iglesia de Santa Ana
- 30 Museo de Carruajes
- 31 Plaza de España
- 32 Museo Militar
- 33 Monumento a Bécquer
- 34 Pabellón Real
- 35 Museo Artes y Costumbres Populares
- 36 Museo Arqueológico
- 37 Monumento a Colón
- 38 Antigua Fábrica de Tabacos - Universidad
- 39 Casino de la Exposición - Teatro Lope de Vega
- 40 Museo Casa de la Ciencia
- 41 Costurero de la Reina Centro Temático Exposición 1929
- 42 Palacio de San Telmo
- 43 Iglesia de San Isidoro
- 44 Iglesia Colegial Divino Salvador
- 45 Ayuntamiento
- 46 Capilla de San José
- 47 Casa Palanca de la Concepción de Lebrija
- 48 Iglesia de la Anunciación
- 49 Metropol Parasol
- 50 Conventos de Santa Inés y Santa Ángela de la Cruz
- 51 Museo Antiquarium
- 52 Iglesia de San Pedro
- 53 Iglesia de Santa Catalina
- 54 Iglesia de San Ildefonso
- 55 Convento de San Leandro
- 56 Casa de Pilatos
- 57 Iglesia de San Esteban
- 58 Corral del Conde
- 59 Museo de Bellas Artes
- 60 Iglesia de la Magdalena
- 61 Antigua Estación de Córdoba
- 62 Iglesia de San Vicente
- 63 Convento de Santa Rosalía
- 64 Iglesia de San Lorenzo y Jesús del Gran Poder
- 65 Convento de Santa Clara y Torre de Don Fadrique
- 66 Monasterio de San Clemente
- 67 Murallas Romanas
- 68 Puerta de la Macarena
- 69 Hospital de las Cinco Llagas - Parlamento Andalúz
- 70 Basílica y Museo de la Macarena
- 71 Iglesia de San Gil
- 72 Torre de los Perdigones - Cámara Oscura
- 73 Iglesia de los Gitanos
- 74 Convento y Museo de Santa Paula
- 75 Iglesia de San Julián
- 76 Convento de Santa Isabel
- 77 Iglesia de Santa Marina
- 78 Iglesia de San Luis
- 79 Iglesia de San Marcos
- 80 Casa-Palacio de Dueñas
- 81 Iglesia Omnium Sanctorum
- 82 Palacio de los Marqueses de la Algaba - Centro Mudéjar
- 83 Iglesia de San Juan de la Palma
- 84 Convento del Espíritu Santo
- 85 Columnas romanas
- 86 Iglesia de San Martín
- 87 Museo Hospital del Pozo Santo
- 88 Iglesia de San Andrés
- 89 Monasterio Sta. M^a de las Cuevas - Centro Andalúz Arte Contemporáneo
- 90 Museo Pabellón de la Navegación y Torre Schindler
- 91 Restos Palacia árabe de la Buhaira
- 92 Restos del Acueducto Romano
- 93 Iglesia de San Bernardo
- 94 Diputación de Sevilla